

[Moesgaard.]

det med de millioner af mærker, som er udstedt. Skal det være takken, vi får, at vi nu skal gøres til misliebige personer? Jeg synes ikke, at handelsstanden fortjener det.

Med hensyn til selve lovforslaget er der noget, som jeg vil gøre opmærksom på. Det er de forøgede udgifter for handelen, som dets gennemførelse vil medføre, idet der skal ansættes et utal af funktionærer til at kontrolere disse vægte. Jeg ved, hvor lang tid det tager for kontrolørerne, når der kommer to mand i bil med deres apparater og skal kontrolere vægte og lodder. Det tager sin tid. Jeg tror ikke, to sådanne kontrolører kan kontrolere mere end måske 12—15 forretninger om dagen, og så kan det regnes ud, hvor mange kontrolører der skal til, hvis de skal gennem hele Danmarks handelsstand i løbet af fire år. Jeg tror ikke, det lader sig gøre, og jeg tror, at der til det beløb på 60 000 kr., som handelsministeriet har kalkuleret udgiften til, skal føjes et nul.

Forøvrigt vil jeg anbefale, at sagen går til behandling i udvalg.

Windeløv: Til gennemførelsen af det af den højtærede handelsminister her fremsatte lovforslag kan mit parti tilsige sin velvillige støtte. Også vi finder, at tiden er inde til en modernisering af denne lovgivning, der betegner en forenkling af såvel målbetegnelserne som vægtbestemmelserne. Jeg tror, at de til grund for lovforslaget liggende undersøgelser af vægte landet over i høj grad har vakt interesse og forbavselse, og at man næppe på forhånd ville have troet, at det var så slemt, selvom man vidste, at der hist og her anvendtes vægte af lidt forældede typer. Når der f. eks. for en enkelt købstads vedkommende fastslås, at 44 pct. af de der prøvede ikke justeringspligtige vægte viste vejningsfejl, som lå over straffolerancen, tror jeg næppe, det i al almindelighed er med de pågældende handlendes viden og vilje. Jeg tror, at ikke mindst handelsstanden vil være interesseret i, at der på dette område gennemføres tidsvarende bestemmelser, så at forbrugerne kan føle sig helt trygge.

Jeg vil gerne have lov til at rette et spørgsmål til den højtærede handelsminister om, hvorledes § 6, stk. 2, sidste punktum, skal forstås. Er det meningen, at ministeriet skal kunne overtage handelen med nye måle- og vejerredskaber?

Iøvrigt egner lovforslaget sig i udpræget grad til en grundig gennemgang i et udvalg

og til sagkyndige udtalelser, ikke mindst fra de handlende — det er dem, der har det praktiske livs erfaringer —, og en sådan udvalgsbehandling er der jo også fremsat ønske om fra anden side.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige den højtærede handelsminister en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget i det høje ting.

Axel Christensen: Om det foreliggende lovforslag vil jeg gerne sige, at bestemmelserne om adgang til kontrol med mål og vægt selvfølgelig er nødvendige. Vi er fra mit partis side klar over, at der til enhver tid må være adgang til at kontrolere de vægt- og måleredskaber, som forretningsfolk og institutioner anvender. Jeg synes dog ikke, at forholdene er anderledes, end at man hidtil i det store og hele har følt sig betryggende behandlet. Enhver forretning er altid underkastet det vilkår, at publikum enten ved selv at veje efter eller på anden måde kan få foretaget en efterprøvelse og således undersøge forholdene, hvis man drager rigtigheden af den pågældende forretnings vægt i tvivl. Når forholdet endvidere er det, at enhver handlende må udvise redelighed overfor sine kunder med hensyn til mål og vægt, hvis han vil bevare sit renommé og kundernes tillid, forekommer det mig, at lovforslagets bestemmelser om et så gennemgribende og bekvemt kontrolsystem med alle vægte her i landet, som det indeholder, fortjener en meget nøje overvejelse og drøftelse, men en sådan vil jo også kunne foregå i det udvalg, som nu antagelig bliver nedsat.

Det turde måske også være et spørgsmål, om periodisk tilbagevendende kontrol giver den sikkerhed, man tilsigter. Jeg føler mig ikke på forhånd så overbevist om det rigtige i, at vi netop på det nuværende tidspunkt, da vi ser hen til den størst mulige begrænsning af den offentlige administration, skal have et administrationsapparat, som efter lovforslaget vil forøge de årlige omkostninger med 60 000 kr., foruden at det medfører en eengangsudgift på ca. 30 000 kr. Der er her en fare for ligesom ved al anden administration, at den vil brede sig og efterhånden kræve en endnu større og mere omfattende betjening og endnu mere materiel, end der er nævnt. Der er næsten ikke nogen grænse for, hvad sådan noget kan udvikle sig til. Vi vil imidlertid gerne fra mit partis side yde velvillig medvirken til nærmere behandling af lovforslagets enkeltheder i et udvalg.